

ത്രിപുരഭാരതം പഠയൻതുളുൽ.

പ്രസാധകൻ,

കെ. ശങ്കരപ്പിള്ള ബി. എ.

മലയാളം ലേഖകൻ.

സി. എം. എസ്. കോളീജ് കോളേജ്.

പ്രകാശകൻ.

തോമസ് പോൾ ബി. എ.

“വിദ്യാവിജ്ഞാനം” പ്രസിദ്ധീകരണശാല,

കിരൂർ നഗരം.

“വിദ്യാവിജ്ഞാനം” പ്രസ്സ്,

വയലക്കുളം - മലയാളം.

എ-ാം ലേഖകൻ - കാപ്പി മേ.

കാപ്പിമേ

1995.

ത്രിപുരദഹനം

ചറയൻതുളുൽ

അവതാരിക.

ഈ കൃതിയുടെ ആരംഭത്തിൽ നന്ദിയൻ, അഞ്ചുപുഴ
കൃഷ്ണസ്താമിഷയും, തക്ഷിയിൽ ശാസ്താവിനേ
പ്രസ്താവന. യും, കണ്ടം. ടിബ്ബോവതിയേയും, കള്ളൻകോട്ട
ശിവമൂർത്തിയേയും, സ്വകലക്കൈവേദായ കിള്ളി
ക്കുറിശ്ശി മഹാദേവനേയും തന്റെ ഗുരുക്കന്മാരായ പ്രേണവ
മുളി ആചാര്യൻ, നന്ദിക്കാട്ടു മൗലാവി കരുപ്പ്, എന്നിവരേയും
വരദിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഇവരും സ്വവശങ്ങളും
കൂടിയാണു നന്ദിയൻ തന്റെ മിക്ക കൃതികളും ആദരിക്കാ
മതത്ത്. ദേവനാരായണൻ എന്ന സ്ഥാനാർപ്പനുള്ള ചെമ്പക
ശ്ലേഹി രാജാവിനേയും ഇതിൽ താൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു
ണ്ട്. നന്ദിയന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഉത്തരവട്ടത്തിൽ താൻ
ആശ്രയിക്കുവാനിടയായ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെപ്പു
ററിയും, തനിക്കു അശേഷങ്ങളിൽ ചരിമിതമായിത്തീർന്ന ഭക്തി
നാതിയവിതാംകൂർ ക്ഷേത്രങ്ങളുറ്ററിയും ഇതിൽ യാതൊ
ന്നും സൂചിപ്പിച്ചു കാണുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവി
ന്റെ സമക്ഷണക്കാരമായതിൽ പിന്നെ താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള
കൃതികളിലെല്ലാം ആ രാജവശസ്തുതിയെ താൻ പരസ്താവിച്ചു
കാണുന്നതിനാൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവു ചെമ്പകശ്ലേഹി

ജൂം പിടിച്ചുകടക്കിയ കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെയായിരിക്കണം താൻ ഈ കൃതി രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു ചെമ്പകശ്ശെരിയുപേതപരി അസ്സമിച്ചു ന്ന്ദനനാ മുമ്പേതു ഇതിന്റെ ഉത്ഭവകാലം. എന്നാൽ ആദ്യനാമമായ ഇതിലെ സാമിത്വ ഇണം ഓർത്തോർം നമ്പിയാരുടെ കവിതയ്ക്കു നല്ല തുടക്കവും പക്ഷതയും താൻ ഇതു രചിച്ച കാലമനുസ്പാദിച്ചതും സിദ്ധിച്ചിരിക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ന്ന്ദന-നാ മുമ്പുള്ള തന്റെ ആദ്യവൃത്തത്തിന്റെ ഏതയും ഒരു വിധം തന്നെയായിരിക്കണം, നമ്പിയാർ പ്രസ്തുത കൃതി ചമച്ചിട്ടുള്ളത്.

പാക്കനായുടെ വശജനായ പരയൻ പറയുന്നതായിട്ടാണ് ഈ അതിരുകളിലെ തുളക്കുടകളെ നമ്പിയാർ അവതരിപ്പിച്ചുകാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടു മറ്റു ചില കൃതികളുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ കാണുന്നപോലെ മന്ത്രിയചാരണങ്ങളും, ശാസ്ത്രബ്രാഹ്മണക്കുടുംബങ്ങളും കഥ പറയിക്കുവാനുള്ള മറ്റു കൃതിമന്ദനങ്ങളെയൊന്നും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യം പറയൽത്തുളക്കിനിമുതലാണ്. പാക്കനായ തദ്വശജനായ വലിയ തത്വജ്ഞാനികളായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ പറച്ചിലായി അണിമുദ്രിക്കുന്ന തുളക്കുടകളിൽ നമ്പിയാർ റുളക്കു ഉചിതമാം വണ്ണം, കഴിയുന്നത്ര തത്വചിന്തകളും ഭക്തിചരിത്രാദാനന്ത്യങ്ങളും യഥാവിതം സംശ്ലിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഔദ്യകാക്ഷയും ഉവിദനാദലാസത്വവും നിമിത്തം ഉദ്യത്തികളിലെത്തുട്ടു.

“കാലത്തും വൃഹതന്നെ കഴി”ച്ചുപോയെന്ന മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുതലിക്കായി, “കാലകാലൻമാരൊന്നും ചരിതങ്ങളുര ചെയ്യാൻ” താൻ മുതിരുന്നു എന്നും എന്നാൽ “ചണ്ഡാളൻപ

നങ്ങളും നല്ലതായിട്ട് ഗ്രഹിക്കണം; അതീതൻ വിശ്വസ്ത
അറക്കുവാൻ അർഹമായില്ല”

[illegible]

ഈ കഥയിലെ സന്തതപ്രഭവത്തോടു കൂടിയതാണ്

എവർഷോനോടൊത്തുകൾക്കുണ്ടെന്നു തന്നെ. തപാൽക്കുതിയുടേതിനുമുമ്പും, ഐക്യപ്രസ്താവനയും, വിപ്ലവപ്രസ്താവനയും തികഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു വാദിക്കാൻ പറ്റാത്തതാണ്. ഈ ഗുണങ്ങളുടെ ഏകോപിച്ചുള്ള സാന്നിദ്ധ്യം എവർഷോനോടൊത്തുമായിട്ടുള്ള പ്രഭാവം ചെയ്യുന്നതാണെന്നാണ്. എന്നാൽ ഇത്രയും മറ്റും ഇതിൽ പല വലിയ ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നായി അവയെല്ലാം കൂടി തികഞ്ഞിരുന്നാലും, — ഈ ഗുണങ്ങൾക്കു പ്രായോഗികമായി, ഐക്യപ്രസ്താവന കൊടുത്ത ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമായിട്ടുള്ള സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മബോധമുള്ള സംഘാൽ വിനയഗുണമെന്നൊരുതരമാകുന്നു. ശ്രീ. പ്രാമോഷ് ആത്മബോധമാക്കട്ടെ, തലമുറയായ വിനയഗുണമാക്കട്ടെ, ഇല്ലാത്തതിനാലാണ് അദ്ദേഹം വളരെ തപാൽക്കുതി അനുഭവിച്ചു ആലോചിച്ച ഐക്യപ്രസ്താവനയെല്ലാം സത്താക്കളെ ദോഷിച്ചതായി വിനിയോഗിക്കുകയും, തഥാ അവർ വന്നുകൂടിയ സമ്മേളനങ്ങളെ വെറുപ്പായി നീക്കിത്തള്ളിയ വിശ്വാസപരീതികൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെയിരുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതാണ്.

ഖലാശീക സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി ചില സാമൂഹിക സംഗതികൾ, ത്രിപുരന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിനറിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായുള്ളത്. ദേശവാചകർ ഉപം അമ്മയമ്മയ്ക്കിന്നിന്നു ത്രിപുരന്മാരുടെ കൗടുകപ്രസിദ്ധിയുടെ വസ്തുവത്തിലുള്ള

കാരണമെന്തു്? അവരുടെ ഏകഗ്രന്ഥ്യതയ്ക്കുകയ തപസ്സ് നെമാത്രമാണെന്നുള്ളതിന്നു തക്കമില്ല. തപഃവൃത്തിയുടെ കാരൽ എങ്ങെന്നാൽ അതിശ്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചും സ്ഥിരമഭ്യസിച്ചും നിവൃത്തിപ്പെട്ട കിട്ടുവാൻ നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചുവെന്നുള്ളതാണ്. അതിശേഷമായ തപസ്സിലേപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ ഈ ത്രിപുരന്ദരം,

“വെമ്പിപ്പുതട്ടിപ്പുറീടങ്ങൾ കോലപോലെ മലിനത്തൊതു തോലുവഴിച്ചു മുളിഞ്ഞിട്ടും ദാവരമതുപകന്നില്ല.”

എന്നുപോയതു കണ്ടുനിൽക്കെപ്പോഴും അവർ അനുഭവിച്ച ശ്ലേശങ്ങൾ ഏതൊക്കെ ഉണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടെന്നും ഭാവം മനസ്സിൽ പിന്നെയും തപസ്സുചെയ്യുന്നു. അവരുടെ നിശ്ചയബുദ്ധിയും പ്രവർത്തിതല്ലാത്തും ഏതസ്സുത്പാദമെന്നും മനസ്സിലാക്കും. ഏതുതന്നെയായാലും അവരുടെ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചു കിട്ടാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ഭാവമില്ലെന്നു അവർ നേരെ ബ്രാഹ്മ സന്നിധിയിൽത്തന്നെയും അറിയിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്.

“ഭംഗിവാമകാണുന്നതുംചെല്ലാൻ കൂട്ടുകിരുന്നറിഞ്ഞൊക്കും ചിന്തകൾക്കും മണക്കില്ലകിട്ടിയല്ലതയസ്സില്ല”

ഈശ്വരത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധശീലം ജ്ഞാനമുക്തമാകിട്ടല്ലാതെ അന്യഥാ പരിണമിപ്പിക്കുന്ന നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രാണതഃശ്ലേശം ഭാവിയിൽ നമുക്കു സുഖം തരുന്നതാണെന്നു ധൈര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവേണംനാംഎപ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ വിനയവാനമാല്ലാത്തവർ ഇപ്രകാരമുള്ള സുഖസ്ഥിതിയിലൊതുങ്ങുവാൻപ്രാണയണ മദാഡ്യമായിത്തീരാറുണ്ട്. അങ്ങിനെയാണ് ത്രിപുരന്ദരം പററിയതു്. അവരുടെ കലശത്രക്കളായ ഭാവനയെ അവർ തോല്പിക്കാതെത്തല്ലാ ചെയ്യുന്നതു്.

പിന്നയോ തങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന മോഡിക്യന്മാർ
ധർമ്മനിരീഹവെടിഞ്ഞിട്ടു ഭൂമോക്തരുള്ള സാധുമാന്ത്സംവാത്ത
യും, പാതാളവാസികളും നിഷ്പത്യനും മദ്ദിക്കയും കൊള്ളയി
ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ശക്തിയുക്തന്മാരായി ഭവിക്കുമ്പോൾ
പൂർവ്വവൈരികളെ അധികാരനാട്ടുകിയെന്നതു് ലോകപ്രകൃതി
യ്ക്കു അനുസരണമായ വൃത്തിതന്നെ. അങ്ങനെയുള്ള പോ
രാട്ടങ്ങൾക്കു് അപ്പോൾ തക്കയുക്തിവാദങ്ങളും കാരണങ്ങളും
ലോകർ, ത്രിപുരന്മാരോപ്പോലേ ഉത്ഭവമായിട്ടു മറ്റുള്ളവരുടെ
മുമ്പിൽ ന്യായസ്ഥരെന്നു ഭാവിക്കാറുണ്ടു്. ഒന്നാമതായിതാ
രകാസുരനായ അഗ്നിനായമിവാർത്തന്നു തച്ചുകൊല്ലിച്ചതും പി
ന്നെ; രണ്ടാമതായി, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വകന്മാരായ അസുരവാക്യ
ക്കാരെ സാധുവുതോടുകൂടി പാലായിക്കടന്നതു കിട്ടിയ ദിവ്യസാ
ധനങ്ങളിൽ,

“അത്രമത്രമൊന്നാലോ ഭവമിളക്കുന്നതിന്നു്”

നന്ദംകയ്യുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നതും, മൂന്നാമതായി, സ്വകലദൈവമാ
യി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള.

“ശക്തനാമതിമെന്നും കൊടുത്തില്ലെന്നതേയല്ല

ശക്തിവിട്ടുപോവാനേ കാളകൂടുകുറ്റിച്ചു.”

എന്നുള്ളതും, നാലാമതായി, ശിവനെത്തോലിച്ചുപിട്ടു, അസ്ഥി
യുണിയിച്ചു, കപാലവും കൊടുത്തു കാട്ടിൽ നടന്നുതെങ്ങി വെ
ണ്ണിറങ്ങിക്കാൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതു് ദൈവന്മാരുടെ അലസ
തക്കൊണ്ടാണെന്നുള്ളതും എല്ലാകൂടി ഒതുങ്ങുന്നാക്കിയപ്പോൾ
ദൈവന്മാരായ ആ

“ഓട്ടുകൂടിക്കിന്നുതന്നനിഷ്ടകാശംവന്മാരതന്നും”

മെന്നും; ത്രിപുരന്മാർക്കുതന്നെന്നതു് ഒരു കണക്കിനുസംഭാവി
കമെന്നു വെയ്ക്കുക. പക്ഷെ ഭൂമോക്തരുള്ള മന്ത്രിയും പാതാ

ഉറവറികളും ത്രിപുരന്മാരോടു എന്തുചിഴിച്ചു! അഥവാ മൂന്നു ലോകങ്ങളിലും അധീശന്മാരാകണമെന്നുള്ള മോഹമാണെങ്കിൽ തന്നെയും, അവർ ധർമ്മമുഖമാല്ലേ ചെന്തെന്നുവരികുന്നത്? ത്രിപുരന്മാരോടുകൂടി, അവരുടെ സ്വേച്ഛാപ്രജ്ഞാപരതകേവലം കായികശക്തികൊണ്ടു് നിന്മുഖവും നിഷ്പന്നതയും ആയ വിധത്തിൽ എവിടെയും സ്ഥാനം വേർതിരിച്ചു.

“സർവ്വസർവ്വമാർവിളങ്ങുന്നവീടുതേടിനടക്കയും
സംസർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താലാലാപരിക്കയും
കണ്ഠാമർമാരുംഗന്ധനകണ്ഠസുത്രമറക്കയും”

എന്നിങ്ങനെയുള്ള മുതലുകളാൽ

“ചാർച്ചയുണ്ടാക്കുന്നവർക്കുവിചാരിക്കയും
സാമാന്യനായിക്കൊണ്ടുപറയുകയും”

കാട്ടിയതും, ആയുധം താഴെവെച്ചു് അതോ ഇരക്കുന്ന ശത്രുക്കൾക്കോടു ജീവരക്ഷ നൽകേണ്ട ഉപായം വിസ്മരിച്ചു

“ക്ഷോണിപരലപ്രാപ്തനേസ്മാധീശൻതന്റെ
ബാണവുമേറ്റു് തേറ്റൊട്ടുതേറ്റുവിളു്കുറു
നാണവുംകൊല്ലാരുപോലതന്നെവീണുവണങ്ങിയ”

പോരും, അവരുടെ “പ്രാണാഹ്വാനി”വശത്തിലും അതിനീചമായ ഹിംസവൃത്തിയെന്ന പറയുന്നതുള്ള. ഈ മുഷ്ടിവശികരം ഒടുവിൽ അനുശ്യാപരിനാമമായ വിനാശഭയത്തെയും അവർക്കു വശത്തിൽക്കൊടുക്കുന്നു. മുതലത്തെയും, പ്രയത്നാശ്വരത്തെയും മാവിസ്മയാനഭാവവും, മോന്യാതയോടുകൂടിയ സുഖാനുഭവത്താൽ, വിനാശവും സാദൃശ്യമെന്നുള്ളതുലോകരീതിയുടെ സാമാന്യതയെക്കുറിച്ചുമാണ്. സുഖാനുഭവത്തിലുള്ള തപ്പുരത മദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലുള്ളതല്ലെന്നുള്ള തത്വം വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഈ ഭ

വിതവൃഷ്ടരും തന്നെയൊക്കുന്നു, ലോകപ്രകൃതിയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഉയരഭിദ്വലിക്കുത്തുപാതിലുള്ള സ്ഥിതിഭേദങ്ങൾക്കു നിദാനമെന്നു ആർക്കുതന്നെ ബോധപ്പെടുകയില്ല?

ആസ്തികൃത്വത്തിൽ സ്ഥിതിവിശേഷം മനുഷ്യക്കു ഏറെയും അത്യാവശ്യമെന്നുള്ള സാമഗ്രിയ പാഠവും ഈ കഥയിൽനിന്നു നാം ഗ്രഹിക്കണം.

“പരമാർത്ഥംകണ്ടെത്താമെന്നും കാണാത്തതെല്ലാം”

എന്ന വാഗ്ദത്ത അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി

“ജീവനായൊന്നുപോയൊളംവെണ്ണയിന്നെയില്ല
മോരങ്ങൾനശിക്കുമ്പോൾ മോരിക്കുംകൂടുന്നതും”

എന്നു സമർത്ഥമോൻ ശ്രമിക്കുന്നതാസ്തികമെന്നധീകരണംവിവേകബുദ്ധിയുള്ളവർക്കു സംഗതമാസ്തികയില്ലെന്നു നേരമറിവു സമർത്ഥന്മാർക്കും അതിലും വിശിഷ്ട തത്ത്വജ്ഞികസമൂഹത്തിൽ മറ്റുഭി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരുതരം അന്തസ്സാത്മീയനാക്കും മന്ത്രാലയം ഈ വാദം ആസ്തികൃത്വമെങ്കിലും അനാപിക്കുമെന്നുള്ള അധ്യസ്ഥാലയനുള്ള കൂടുതൽ സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന മതവിശ്വാസത്തോടു തെറ്റുന്നവർക്കു ത്രിപുരന്മാനത്തിലെ ബൗദ്ധഗുരുവിന്റെ ചാർകളാലും സീക്കന്തമായിരിക്കുമെന്നു സമ്മതിച്ചു തീരൂ. ത്രിപുരന്മാർ ഈ പുതിയ മതചരിവേതകളാൽനിന്നു അഭയാകൃഷ്ടരും കേട്ടു ബുദ്ധി പകച്ചു നാസ്തികത്വമായി ഒഴിഞ്ഞുതുടങ്ങി, അവരുടെ അമിതമായ സുഖതൃപ്തിയും മടക്കിപ്പോയതായ തമോവൃത്തിയും കൊണ്ടുതന്നെയാണു്.

വിശേഷിച്ചും ത്രിപുരന്മാരുടെ ഈ മതചരിവേതത്തിൽ വേദനാജ്ഞാൻ ധർമ്മവിശ്വാസംകൂടി അന്തർവിച്ഛിന്തുള്ള

തായിക്കൊണ്ടാം. എന്തെന്നാൽ ഏതൊരു ഫെതുനിമിത്തം തങ്ങൾക്കു സകല ഐശ്വര്യങ്ങളും ലഭിച്ചുവോ ആയതിനെ ഒട്ടവിൽ നിരീക്ഷിയെന്നുള്ളത് പാപിയ്യമായ കൃതമല്ലതന്നെയാകുന്നു. ഒരുവന്റെ സർഗ്ഗത്തിന്നു നിദാനമായ, ദേവനോ, മനുഷ്യനോ, മൃഗമോ, മരമോ എന്തു മായിക്കൊള്ളട്ടെ, ആ നിദാനത്തെ അവസ്ഥാനുസരണം ആശയീകരണം ആദരിക്കുകയോ, സ്നേഹിക്കുകയോ സ്തുതിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതു പാപ ലക്ഷ്യവും നാശഫലതുകയും തന്നെ. ത്രിപുരയുടെ മേ മൂർമ്മന്യാപട്ടങ്ങളിൽ അവരോടെതിർപ്പാൻ ഇന്ദ്രശക്തികൾക്കു വെറും കൊടുക്കാരെ ഇരുന്നതു തന്നെയും, ഇവർക്കു ശിവന്റെ ആനുകൂല്യമുണ്ടെന്നുള്ള പാരമ്പര്യമൊന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. അങ്ങിനെ തങ്ങളുടെ ആദ്യോദ്യമത്തിനും പിළോലത്തെ സംരക്ഷിയ്ക്കും കാരണക്കാരനായ ശിവയുഗ്ഗിരിയെ ഇവർ ബ്രഹ്മരൂപസന്റെ വാചാലതയും വികലനിച്ചു പല തരത്തിൽ അനാദിക്കയും, അപവദിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ, ആ ശിവനും ത്രിപുരയുടെ ശത്രുസംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വം സ്വയമേവ വഹിച്ചു “ഉച്ഛിന്യുനച്ച കൈകൊണ്ടു ഉദയകിരമെന്തു” തെയിരിപ്പാൻ ഗത്യന്തരമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിക്കുണ്ടെന്നു ത്രിപുരയർ സ്വയംകൃതാന്തർത്താൽ വയ്ക്കുന്നവയ്ക്കുന്നു.

ഇനിയും പെരുമാണികസമുല്പന്നസരണം മറു ചില തത്വങ്ങളേയും പ്രസ്തുത കഥ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. തപസ്സെന്നല്ലാ ഏറ്റവും പ്രവർത്തികളും സകാമമെന്നും നിഷ്കാമമെന്നും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു തരത്തിലായി വിഭജിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. പ്രത്യേകമായുള്ള ഉദ്യേശങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്ത ചെമ്പുന്ന പ്രവർത്തികളെല്ലാം സകാമവൃത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഫലലേഖകളെത്തെയുള്ള കൃത്യനഷ്ടാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു നിഷ്കാമവൃത്തിയെന്നു പറയാം.

“അമാവശ്വരമേവതിശ്ശോഭവിതള”

ഇവിടെണമെന്നുള്ള പ്രത്യക്ഷോദ്ദേശത്തോടുകൂടി ത്രിപുരന്മാർ ചെയ്യുന്ന തപസ്സ് അതിനാൽ സകാമമായുള്ള ഒരു അനുഷ്ഠാനമാണ്. ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനു സ്വപ്രാധാന്യവും ഇരുപേരുകൾക്കു കേവലം ഒരുപക്ഷണസ്ഥാനവും മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്നതിനാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള തപോനുഷ്ഠാനമാണ് മറ്റൊരു തപമായ ഇരുപേരുകൾക്കു പ്രേരിതങ്ങളായിരിക്കുമല്ല. ത്രിപുരന്മാർ അവരുടെ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചുകിട്ടിയപ്പോഴേക്കും നിഷ്പതളവും യഥാർത്ഥമായ ഭക്തി ശിവന്റെ ചേരിലില്ലെന്ന് എവരെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന കൃത്യമാണ്, ഇരുപേരിലൊരാൾക്കുതന്നെ പസൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. സ്ഥിരമായ ഇരുപേരിലൊരാൾക്കുതന്നെ ചെവികൾക്കുമൊത്ത ചെവികൾക്കുതന്നെ സ്ഥിരമായ നിരന്തരമായ ഐഹികസുഖാനുഭവത്തിനു ഒരു നല്ല വഴിയായി ബെൽതാപസൻ പ്രസംഗിച്ചതു കേട്ടു ത്രിപുരന്മാർ ഉടനെ ആ മതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായ സംഗതി അവരുടെ ഭക്തിശൂന്യതയ്ക്കും സുഖലോലാപതത്തിനും നല്ല ലക്ഷ്യങ്ങളായിത്തീർന്നു.

ദേവന്മാരും അസുരന്മാരും പുണ്യാശപഥിതികളുനസരിച്ചു പ്രാബല്യം പ്രാപിക്കുവാൻ തുല്യാവകാശമുള്ള രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാളു. ഒരു കാലത്തു ദേവന്മാരെന്ന സ്ഥാനത്തുപോട്ടുകൂടി സ്വർഗ്ഗലോകത്തു അധിവസിച്ച സുഖമനുഭവിക്കുന്നവർ, അവരുടെ സുകൃതങ്ങളുടേതോടുകൂടി പിൻക്കാലത്തു അസുരന്മാരായിത്തീരുകയും അതേവരെ അസുരന്മാരായിരുന്നവർ തൽസ്ഥാനത്തു പുണ്യപ്രാഭവംകൊണ്ടു ദേവത്വം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നാണു പുരാണം ഘോഷിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാകുന്നു അസുരന്മാർക്കു “പൂർവ്വദേവന്മാർ” എന്ന

അഭിയന്തരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചിരകാലം നിർദ്വായമായി അനുഭവിക്കുന്ന സുഖസ്ഥിതി ഇപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു കൂട്ടരെയും ഒരു പോലെ കാലാന്തരത്തിൽ ഗതിക്കുറക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥയിൽ അനന്തരമുള്ള ഗർവ്വ ശമിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു സംഭവമുൾക്കൊള്ളുന്നതായാൽ വന്നുകൂടുന്നതായാൽ നിമിത്തം ആ ഗർവ്വ ശമിച്ചാൽ ഓരോന്നൊന്നും കൈവന്നാൽ പൂർവ്വതപ്രശ്നമേയ്ക്കു ചികിത്സിക്കുന്നതായാൽ പരാണ കഥകൾ പ്രകാരമു കാട്ടിത്തരുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെ ദേവന്മാർ സുഖപ്രഭവത്താൽ ഗതിതന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടു ഒരു സന്തതിലാണു ത്രിപുരന്മാർ ആവിർഭവിച്ചതെന്നുതന്നെ,

“ഗർവ്വംശമിച്ചുവന്നിടണമുവാന്മാർ
നഗ്നരായ്ക്കൊന്നു സർവ്വഭാഗങ്ങളുമെന്താൽ”

പോയിത്തീർന്നിട്ടു പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനോടനുബന്ധമായി ഒഴുതിൽ ചന്ദ്രനായിത്തീർന്നിട്ടു കൊണ്ടു ഉദയംകൊണ്ടുതാണു്. ദേവന്മാരായ്ക്കൊന്നു തന്നെ അനുകൂലമുൾക്കൊള്ളുന്നതായാൽ പരാണ കഥകൾ പ്രകാരമു കാട്ടിത്തരുന്നുണ്ട്.

“പരാജയംകൊണ്ടുവന്നാൽക്കൊണ്ടി
തേജിനാമുണ്ടുൾക്കൊണ്ടി മുമ്പെന്തിനാലോ”

എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഭിക്ഷയായ ദേവന്മാരായിത്തീർന്നാൽക്കൊണ്ടി മുമ്പെന്തിനാലോ

“പരാജയംകൊണ്ടുവന്നാൽക്കൊണ്ടി
തേജിനാമുണ്ടുൾക്കൊണ്ടി മുമ്പെന്തിനാലോ”

എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഭിക്ഷയായ ദേവന്മാരായിത്തീർന്നാൽക്കൊണ്ടി മുമ്പെന്തിനാലോ

ശിവാൻ പ്രധാനസ്വഭാവത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതാണ് ഈ കഥയുടെ ചെറുതാണികയായ മുഖ്യമുദ്ദേശം. ത്രിപുരന്മാരുടെ ആക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചും ദൈവങ്ങൾ ചെന്നു പരസ്പരം പൊരുതാനു കേട്ടു പരസ്പരം ദുഃഖമടിക്കുകയും

“അങ്ങനത്തേതെന്തിനായിച്ചുനിന്നിരിക്കാം വഴിയില്ല
 ദൈവങ്ങൾക്കു നന്മയും മുമ്പായില്ലെന്നുള്ളതും
 ശൈവമതമനുശരിച്ചിട്ടും ശൈവനന്മാർ ചൊല്ലുന്നത്
 ആകലിപ്പട്ടുവെന്ന് ഓർമ്മയുണ്ടെന്നു സാരമായിട്ടു”

എന്നു് നാടികളായ പുഷ്പങ്ങളിൽ ത്രിമൂർത്തിയുടെ ഇടയിൽ ശിവനുള്ള സ്ഥാനം ആദ്യം ഉദ്യമം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

നന്നായിട്ടു സമയമുള്ള കവിത മേൽപ്പട്ടം ഇതിനെ ആദ്യത്തെ ആസ്പാദനമാക്കുന്നു. ഇക്കവിതയ്ക്കു് മറ്റൊരു

പുസ്തകം തികച്ചു കഥ. സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലായിരിക്കിലും പ്രയോഗിച്ചു പരിശീലിച്ചു അഭ്യസിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വഭാവവും. വർണ്ണനയും വിവരണനിയമവും പൂർണ്ണമായും കേൾപ്പിക്കുവാൻ അതിർപ്പില്ലാത്ത ചെറുകഥകൾ വരുന്നു. മേൽപട്ടം ഇതിൽ കുന്നുന്ന മല ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇവിടെ പറയുന്നു.

അന്നത്തെ നാടുകൾക്കുള്ള സന്നദ്ധതയിൽ മുകളിൽ വിവരം തരളി, പക്ഷെ പൂർണ്ണമായിരിക്കാത്ത “പള്ളിപ്പുഴയിലേ ലോറി” നിന്നു കാട്ടും ഉണർന്നിരിക്കാൻ ചെന്നു നില്ക്കുന്ന തടയുന്നതായും

“നാട്ടിലെല്ലാമനസ്സുകളോട് മിശ്രണം കാലത്തിൽ
 വേർതിരിക്കുന്നതെന്നൊക്കെ വെളിച്ചപ്പെടുന്നതായാലും
 എന്തെന്നിരിക്കെണ്ടു നന്നു പ്രിയതമം ചിത്തത്തു്”

“തദ്യന്താഗ്രചരിതം തിന്നാനാശാധനം,” എന്നു മുമ്പിൽ
 ഉള്ളും ഓട്ടി പെട്ടുകൊടുത്തുകൊടുത്തും വാലിനക്കായം മറ്റുമാ
 യി ശൈലിഞ്ഞു നടന്ന യാത്രയാനംപാലം അവയുടെ കാര്യക്കാര
 ന്നരും ഇപ്പോൾ വല്ലാതെ “തളിംപി”യെന്നു പറഞ്ഞുപോം.

“കൊട്ടക്കാരന്റെ കയ്യിലിട്ടെന്നുതപ്പ
 കൊട്ടാപാലംകൊണ്ടു കൊട്ടുകൊടുക്കുവാനൊ.”

എന്ന സ്ഥിതിയിൽ കോമിഷൻ ഏതൊരു പട്ടണമല്ലെന്ന
 ഉച്ചിതവും നിന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്തിനെന്നുവരുമോ. ന
 വിയാർ ഈ കൃതിയിൽ അറിയിക്കുകയായി ചുണ്ടിക്കൊണ്ടിട്ടു
 തരുന്നു. “നൊമ്പളം പരിവയം പണിറച്ചും കോപ്പാമുറ്റം”
 മുതലായ ആശയങ്ങളോടുകൂടി അന്നത്തെ യോഗ്യരുടെ “ക
 മ്പുകൊട്ടി മുക്കി നല്ലൊരു വാലിനം സുന്ദരം” “ദാമ പഞ്ചാഗി
 യോധനം” “സുഖം മഞ്ഞപ്പൊട്ടി” എന്നിവയൊക്കെയും “അതി
 കൊണ്ടും കർമ്മകാര്യം വരുമു” ഉള്ള ഓരോ നൂതനങ്ങളു
 കൃതിയും

“കമ്പുകൊട്ടിമുക്കിനാമ്പു-
 റ്റു ! മൂപ്പുകൊട്ടിമുക്കിനാമ്പു-
 മെച്ചമൊക്കിനാമ്പു-
 ന്നാമ്പു”

ഉള്ള ആശയങ്ങൾക്കുമേലും നമുക്ക് ഇതിൽ തെളിച്ചു കാ
 ട്ടിത്തരുന്നു.

“ഓളം ഓരൻപൊതിന ഏകാ നമുക്കു ദക്ഷിണം”
 മുതലായ അഞ്ചുലോകം നന്നായുള്ളതും

“കുരുമുപനിന്നിടുന്നതും” മുതലായതോടൊത്തൊട്ടു
 യാത്രയോടുകൂടി നായ്ക്കർ “പിടിക്കുന്നതും”. വെച്ചുവെക്കു
 ന്ന നായന്മാരെയും പരമേശ്വരനായനെയും മുതൽ മാപ്പി
 യായെയും പ്രാദുർഭാവത്തിലുള്ളപ്പോൾ ഇവരും പരമാർത്ഥ

അമ്പലത്തിനകത്തു കേണാബിതിടമ്പുപറിക്കയും
കൊമ്പനന്നമെളുപ്പിച്ചപ്പോൾ നന്ദനന്റെ മരിക്കയും

മനം ചെളിട്ട്

കുത്തട്ടിൽക്കുഴയറിഞ്ഞുളിഞ്ഞുപോന്നിടുന്ന

താനും മേലും തൊഴ പരിചിതസ്ഥിതിക്കളെ വൃക്കയിട്ടുചേർന്ന
പ്രഭു പ്രിച്ഛിപ്പൊന്ന നന്നിടർ തന്റർ ചർണ്യപരിതിമേ വി
ശേഷിരിക്കുന്നത്. അതുതോലലതന്ന അനുഭവിപ്പിച്ചായ മ
യന്ന് "പ്രിപുരയാർ ഭാനുജാതിപ്പുറം

അതോലലതന്നായോ വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും എന്ന
പ്രാമേയപറന്നത്. കലിക്കാപ്പുറന്റേയുടെ പ്രധാനലക്ഷ്യ
അതുതോലലതന്നായോ വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും എന്ന
പ്രാമേയപറന്നത്. കലിക്കാപ്പുറന്റേയുടെ പ്രധാനലക്ഷ്യ
അതുതോലലതന്നായോ വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും എന്ന
പ്രാമേയപറന്നത്. കലിക്കാപ്പുറന്റേയുടെ പ്രധാനലക്ഷ്യ

നല്ലാ മട്ടുകുളിർ. വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും

മേലുറക്ക

"കാ മക്കനാസ്തന്നിത്തുകൊണ്ടു തെന്ത" കിടന്നതന്നെ
നാം മലമ്പിടന്നതാ മലമ്പിടന്നതാ, സൂപ്പിടന്ന ചുരുക്കം നന്നു
അല്ല മേലുറക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും
മേൽപ്രി ആലോചിച്ചുവെക്കും

അതോലലതന്നായോ വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും

എന്ന ചാർക്കതന്നതന്നെ വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും
വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും
വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും
വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും
വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും വെച്ചുവെക്കും

“കെട്ടിലെന്നാകുമ്പോഴെല്ലാമുണ്ടെന്നോ? മലയാളി
കിട്ടുവാന്യെന്നാക്കുമ്പോഴെല്ലാമുണ്ടെന്നല്ലേയ്?”
പക്ഷിയിൽപട്ടക്കുന്നോടൊല്ലമെന്നങ്ങറിയാമെന്ന്
ഇടയിൽനിന്നകപ്പെട്ടേൻമൃഗമാവാമെന്നാല”

എന്നു പറയുകയെന്നതും ഏറ്റവും സ്പെഷ്യലെന്നു ഒന്നാണത്രെ
ഫലിതപ്രയോഗങ്ങൾ തന്നെ.

കേരളീയരുടെ സംഭാവനയിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചു
ക്കൊള്ളുന്ന പദങ്ങളെല്ലാം ശൈലീപ്രയോഗങ്ങളായോ
അഥവാ യാതൊരു കവിതയിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു
തന്നെയാണോ ആയതു പാണ്ടി അമ്മയുടെമനസ്സുപ്രകാരം
സംഗ്രഹിച്ചതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്.

- (൧) വാഴമുളയെത്തന്നിറങ്ങുന്ന പൂച്ചവേള
- (൨) അന്നൊട്ടോളമിറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നു വേദകവിയോ
- (൩) ഉണ്ടല്ലോവെന്നല്ലോ കണ്ടിറങ്ങിയുണ്ടെന്നല്ലോ
- (൪) പക്ഷികൾപാടാൻ നാടിൽപാതിരണ്ടാകുന്നപോലെ
- (൫) ചുരുങ്ങുന്നതിലേന്നല്ല ചിത്രമുള്ളവരിച്ചുചുരു
- (൬) പല്ലകളുമ്പോഴൊപ്പമുണ്ടെന്നുകൊണ്ടുതന്നെയാണത്രെ
- (൭) മേയ്ക്കുന്നതിലേന്നല്ലേറിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണത്രെ
- (൮) വാഴമുളയെന്നുവെല്ലോ പാളിച്ചുവെന്നുപോലെ
- (൯) കടകാണുന്നതോ മറയ്ക്കുകകാണുന്നിതിശ്രീതി
- (൧൦) കരിമ്പല്ലോണ്ടുകൊണ്ടുവെന്നെന്നുതന്നെയാണത്രെ
- (൧൧) കളിയിലേപ്പട്ടിനിറപിന്നെക്കണ്ണടയൊക്കെയാണത്രെ
- (൧൨) ഉറക്കത്തിൽപണിക്കുന്നതോണ്ടാണത്രെ

NO.

01210320000

പറയുന്നതുതെറ്റാ.

தொடர் இயல்.

[illegible]

၁၈၂၅-၁၈၂၆ ခုနှစ်ကလေးတို့သည် နေရာအားလုံးတွင် အသက် ၁၀ နှစ်အောက်ကလေးများ အများဆုံး ဖြစ်သည်။ အသက် ၁၀ နှစ်အောက်ကလေးများသည် အသက် ၁၀ နှစ်အောက်ကလေးများ အများဆုံး ဖြစ်သည်။ အသက် ၁၀ နှစ်အောက်ကလေးများသည် အသက် ၁၀ နှစ်အောက်ကလေးများ အများဆုံး ဖြစ်သည်။

[illegible]

[illegible]

ദീനനായതാകയാൽനിന്നുവേണ്ടി അദ്ദേഹം അതിനുള്ള
 പൊതുതലിനകം വാങ്ങി അതിനോടുകൂടി;
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുനിന്നുവേണ്ടി അദ്ദേഹം
 തന്റെ തന്റെ പണം അടുത്തുനിന്നുവേണ്ടി
 ഒന്നാം പണം തന്റെ തന്റെ പണം
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണം തന്റെ പണം
 ഒന്നാം പണം തന്റെ പണം
 മറ്റൊരു പണം തന്റെ പണം

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பெத்திசைத்துப் புது உலகம் வந்த பி.டி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ത്രിപുരദഹനം രണ്ടാംകൂട്ടം.

ത്രിപുരമാരുടെയെല്ലാം ചരിതമറിഞ്ഞുവരികയാണെന്നു
 ത്രിശങ്കരന്റെ കൂടെപ്പുറപ്പെട്ടതോരജൻ
 വിശിഷ്ടനംസുന്ദരമാം സിംഹവിദ്യാധരനാമം
 തന്റെ ചാർസുതസ്ത്രീകളെത്താലങ്ങാരുവാ
 തെരുവുറ്റിതൊഴുപുരസ്കാരനിധീപ്ര
 നന്നാണമുകൾക്കെന്നു തിരിച്ചുവന്നു കാണ.
 രണ്ടാമതല്ലാമകളെവിട്ടുപോയികൊല്ലു മന്ദുരനീ
 രാമംപോലെയും കഴുതനുള്ളതുണർക്കെത്തുടർന്നുവട
 രതാപമുള്ളിൽനിൽക്കത്തന്നെക്കൊന്നുവെക്കുവാൻ
 രത്നംപോലെയെക്കെന്നു ചൊല്ലിക്കളയരുടെ പത്നീ
 -കൈവശമുദീസുതാമരമുനീമാർക്കു ചാർചാർ
 കൈവശമുണ്ടെന്നു ചാർക്കുതന്നെ ചാർക്കുവീ?
 വിശ്വനാഥവാസ പരമർക്കുതരിൽ ചുള്ളമൊഴുപ്പാ
 രാമംപോലെയെവിടെയെന്നു ചാർക്കുതന്നെ ചാർക്കുവീ?
 ശ്രദ്ധശിഷ്ടാദികളെവിട്ടുപോയികൊല്ലുവീ?
 ശക്തംപോലെയെവിടെയെന്നു ചാർക്കുതന്നെ ചാർക്കുവീ?
 വിശ്വനാഥവാസ പരമർക്കുതരിൽ ചുള്ളമൊഴുപ്പാ
 രാമംപോലെയെവിടെയെന്നു ചാർക്കുതന്നെ ചാർക്കുവീ?
 ഇന്നുനിൽക്കുവെട്ടുകുതിരകൾക്കുതന്നെ ചാർക്കുവീ?
 മൊന്നൊഴിയാതെ ചാർക്കുതന്നെ ചാർക്കുവീ?
 എന്നിങ്ങനെ ചാർക്കുതന്നെ ചാർക്കുവീ?
 വന്ദനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ചാർക്കുതന്നെ ചാർക്കുവീ?
 "ചേലേവോരമുകൾ ചാർക്കുതന്നെ ചാർക്കുവീ?"

കരുതൻവരനെത്തന്നവരുതന്നമെന്നാണോ
 ഈതപഃദാനമല്ലോത്തരവരതാനമല്ലേതല്ല;
 ജഗതിനാനഗതിനംഗതിനാംബഗതിനാം
 സുഖതിനാംനഖതിനാംജ്വതിനാംവലതിനാം
 മരതിനാംതരതിനാശിതതിനാംഅപതിനാം
 ജ്വരിനീനാനുതവിനാംവരവിനാംതരവിനാം
 ജഗതിമേമുക്താസ്സകരംകരമകരംദാതാനുഭൂതൻ
 സമസ്തംനിശിദ്ധംപ്രിയനാമജ്ഞാനീയന
 സമാവരണശാശ്വതപുഷ്പമവനായനസംധർ
 കോലാതസംസ്കൃപരീഭോകരംകരുണാസ്തം
 നാടപാടനദിദാനേനരംമൃദുതദ്യുജനാനിത
 രാഖന്നിപ്രദഗതപാദപാദമരണമരണമ
 ക്രമവനമവനിശ്ചയാകൃതവരമരണമ
 കേരളീതനമദ്യുജനാനാമദോഷിതാ
 ഞ്ജമപ്പാദസുതനാമേപ്പാദിതകരം
 നാമപ്പാദംമുദ്രകൈപാദംവരിച്ചുവരി
 ക്രമവകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവ
 പ്രവരതസ്തംകരവിദ്യുതവകൃതവകൃതവ
 ഭയകരവരിതരതകൃതമംതരീതവകൃതവ
 വനകരവരിതരതവകൃതവകൃതവകൃതവ
 ഏതവവനകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവ
 നിനരകവകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവ
 നാട്ടിലെടമനതമനതമനതമനതമനത
 കൃതവകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവ
 പെട്ടകകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവ
 പെട്ടകകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവ
 വനതവകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവകൃതവ

[illegible]

നോവലി കെലപ്പുട്ടുപോൻ ലേഖനങ്ങൾക്കു ലക്ഷ്യം വൻ
 തുറന്നുവെക്കുന്നിനെ വൻ പലപാമ്പുകൾക്കുണ്ടു. ലേഖനവൻ
 ഇന്നുതന്നെ പലരും പറഞ്ഞതുതന്നെ ഇന്നുതന്നെ അതിന്നുണ്ടു-
 നന്നാൽ പറയുന്നതന്നെ മോശനെന്നു തിരുത്തുമോ?"

മധുവൻറാ! മനഃജലം കേട്ടു നന്മയിൽ പ്രവേശി-
 ക്രോധമോടെ കണ്ണു തുളിയിച്ചു നിന്നു ചെയ്തു.
 "സാധുവായ ഒരു വാക്കു ചിലന്നു തെക്കു മേലാ
 കേന്ദ്രാധിപത്യത്തെ നോക്കി നിന്നിരിക്കട്ടെ. പക്ഷെ കാരണ-
 വ്യക്തനാക്കുവാൻ നന്നല്ല. ഇതിന്റെ ന്യായവിശദീക-
 രണം ചെയ്തപ്പോൾ നന്നെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുമെന്നു പറഞ്ഞതന്നാൽ
 മകുതയായ ഒരു കേന്ദ്രാധിപത്യത്തിന്റെ ന്യായത്തെപ്പറ്റി
 ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സാക്ഷാൽ ജനങ്ങൾക്കു നോക്കുവാൻ
 ശേഷം പറയുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിന്നു കഴിയുന്ന
 തിരുത്തലുകളെക്കുറിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണല്ലോ
 ദൈവവാക്യം നോക്കുന്നതാണെന്നു കേൾക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 ദൈവവാക്യം നോക്കുന്നതാണെന്നു കേൾക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 ദൈവവാക്യം നോക്കുന്നതാണെന്നു കേൾക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 ദൈവവാക്യം നോക്കുന്നതാണെന്നു കേൾക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 പത്തു വയസ്സായിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 മൂന്നു മാസമായിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 ക്രൈസ്തവസംസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 മൂന്നു മാസമായിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നതാണെന്നു നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 സുപ്രസന്നനാകുന്നതാണെന്നു നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 "മൂന്നു മാസമായിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ
 അതിന്നു നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുവാൻ

[illegible]

പെണ്ണിടത്തുതലമുളയെപ്പറ്റിനന്നു നീക്കിത്തന്നാമ!
 ഇന്നന്നിടവിതനാദമെങ്ങെന്നമീറ്റുതത്തിമിക്കുന്ന
 വന്നകാലംപറഞ്ഞതാണിന്നകാലംകഴിയുമ്പോൾ
 മറ്റൊരുമുഖിലാശംകണ്ടിടുന്നാലും റിപ്പോർട്ടെ
 നീക്കംചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻപാടില്ലെന്നുപറയും
 കാരണമെന്തിന്? പാടില്ലെന്നുനീക്കംചെയ്തെന്നു
 കൊടുക്കുമ്പോൾകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു"
 മറ്റൊന്നിടത്തുമെല്ലാപ്പക്കലേക്കുമുണ്ടിടത്തുപുറം
 നന്നനുംചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നുവെച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം;
 "മറ്റൊരുപുറംകൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തുവെച്ചിടാം
 പാടില്ലെന്നുപറയുംകൊണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം
 മറ്റൊരുപുറംകൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തുവെച്ചിടാം
 കാരണമെന്തിന്? പാടില്ലെന്നുനീക്കംചെയ്തെന്നു
 കൊടുക്കുമ്പോൾകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു"
 മറ്റൊന്നിടത്തുമെല്ലാപ്പക്കലേക്കുമുണ്ടിടത്തുപുറം
 നന്നനുംചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നുവെച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം;
 "മറ്റൊരുപുറംകൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തുവെച്ചിടാം
 പാടില്ലെന്നുപറയുംകൊണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം
 മറ്റൊരുപുറംകൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തുവെച്ചിടാം
 കാരണമെന്തിന്? പാടില്ലെന്നുനീക്കംചെയ്തെന്നു
 കൊടുക്കുമ്പോൾകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു"
 മറ്റൊന്നിടത്തുമെല്ലാപ്പക്കലേക്കുമുണ്ടിടത്തുപുറം
 നന്നനുംചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നുവെച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം;
 "മറ്റൊരുപുറംകൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തുവെച്ചിടാം
 പാടില്ലെന്നുപറയുംകൊണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം
 മറ്റൊരുപുറംകൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തുവെച്ചിടാം
 കാരണമെന്തിന്? പാടില്ലെന്നുനീക്കംചെയ്തെന്നു
 കൊടുക്കുമ്പോൾകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു"

ഭൂകട്വദിവിദ്യയുണ്ടെന്നു
 ചട്ടലമുഖമുടൻറളുറ
 സധിതിനയനമുടൻറമുറന്നു
 സധിതിസ്മരനദിതന്നിലേക്കു
 തിരക്കുളകിമറി. ബദ്ധ്യലമുറന്നു
 കടകളുലമുറന്നുറന്നു
 കറന്നാറിജനിക്കരക്കുചരമിത്തറ
 തുടകളുളയുടൻറകുടീ
 തുടയിൽ റിമിക്കുമുറന്നുട. ബി;
 തരതകാതകനകമീലമനസകാസുറന്നുറന്നുറ
 തറവരമസുരനയനമെരിച്ചുവന്നുറന്നുറന്നുറ
 ചിതതന്നിലുറച്ചുകൊണ്ടുകൊണ്ടുറന്നുറന്നുറ
 റന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 സിന്ധുരമുലിളയുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 ശ. പരമൻററുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 സംഭവിച്ചുവന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 ദ്രംഗിതിനാലുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 കൂപ്പുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 റിറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 അരിതാമരച്ചുവന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 അരികൊണ്ടുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 മായതൻററുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 നൂറുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 ബുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ

മൂത്തരംപലവന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ
 സന്തരംപലവന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറന്നുറ

6201

[illegible]

2. തനതായതൊഴിവായും വ്യത്യസ്തതയുള്ളതും സുരക്ഷിതവും ഉള്ളതും സംസ്കാരമാണെന്നും ചിന്തയുടേയും സംസാരത്തിന്റേയും വ്യതിചലനം ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ ഉടമസ്ഥതയുള്ളതെന്നും തിരിച്ചറിയാവുന്നതുമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നും

മണിവട്ടകമോലകപാലമതും
 ജടയിൽകടികൊണ്ടിട്ടമാപഗയും
 തുടയിൽഗിരിതന്നെക്കുന്യകയും
 നടനങ്ങളുമെണിവനിൻ ചരിതം
 അടിയങ്ങളടകേ ചന്ദ്രസിംഹത്തന്നണമേ
 പട്ടത്തറന്നുമടങ്ങിജഗത്തഖിലം
 തടവില്ലൊരുമിടസുരചരമരോ
 മുക്കത്തുടഗാധനേമുക്കുചന്ദ്രാസുരന്മാ-
 നൊക്കത്തക്കവമുന്നേമുക്കാരൽനാഴികകൊണ്ടും
 ചിടക്കനവധിപ്പെന്നാലക്കോലംകൊണ്ടെന്നും
 തൃക്കണ്ഠാൽപരമേകിപ്പാഴ്ന്നവിൻ ബലനം;
 ഇക്കോലമതിനുള്ള തക്കൊരുമുവായി
 ധിക്കരകിളിയുള്ള മുക്കന്മാരസുരരോ
 തീക്കണ്ണിലെരിപ്പാനായ് തിരുവുള്ളം വേദിക്കണം"
 ഗദ്യമിനശിശ്ചാരുഗീർവാണപ്രധാനന്മാർ
 നിർമ്മാമുരചെയ്തസർവ്വമവനങ്ങളുമന്മാരം
 പര്യന്തീപ്രതിഭാവൻ ഗദ്യമേകുന്നതരം ചെയ്തു
 പൂർവ്വദവകളുടെർവീര്യംശോഭിപ്പിപ്പാൻ
 ഇരുമരാരോസ്സുനിവച്യംകേട്ടുകേട്ടുപ്രസാദിച്ചു
 കൃത്തിവരസമംദാരദേവൻസതപരമോന്നതരം ചെയ്തു
 "മുട്ടത്താകുമസുരരെയിപ്പൊഴേത്താൻ ചാനിപ്പീടാം
 കട്ടമെന്നിങ്ങങ്ങുള്ളിലധിയുംഗ്രാധിയും വേണ്ടോ!
 വില്ലുംബരണവുണ്ണാവിഭവൻസുതരാനാസ്തി
 ഇല്ലല്ലോകതിരകരനല്ലോത്തലമില്ലാ;
 ഗുല്ലാഗിങ്ങല്ലവക്കുന്നല്ലോതന്ത്രമിക്കേണം
 അല്ലാതെപരന്മാരെക്കൊല്ലാനിങ്ങല്ലേതല്ലാ"
 ഇരുമരമെന്നതരം ചെയ്തുഭഗവാൻ ശ്രീമഹാഭദ്രൻ

വൃത്രത്തെപ്പറ്റിയുണ്ടായതുകേട്ടപ്പോൾ
ആയതൊന്നുബലമില്ലാത്തതെങ്ങുമൊന്നുവെറിയും
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
താലവൃക്ഷക്കുഴലും മെമ്പറിവെട്ടിനിർത്തിനാൽപ്പിന്നെ
ചാലമന്തന്നിടുകയുണ്ടാകുന്നതാൽശ്രീമഹാദേവൻ
ദാസ്യമൊക്കെയെന്നിരിക്കുകയാണുണ്ടെന്നു
ദാസ്യമിടേണ്ടതാൽചെയ്തതാൽശ്രീമഹാദേവൻ
താൽക്കൽദാസ്യമൊക്കെയും മഹാദേവനാൽചെയ്തതാൽ
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
വീരനായവദാസ്യകേന്ദ്രീചാലമൊന്നായ് മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നു
ശ്രീമഹാദേവനാൽചെയ്തതാൽചാലമൊന്നായ്
ശ്രീമഹാദേവനാൽചെയ്തതാൽചാലമൊന്നായ്
കഷ്ടനായവദാസ്യകേന്ദ്രീചാലമൊന്നായ്
താൽക്കൽദാസ്യമൊക്കെയും മഹാദേവനാൽചെയ്തതാൽ
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
ശ്രീമഹാദേവനാൽചെയ്തതാൽചാലമൊന്നായ്
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും

മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
മേന്മക്കൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും

൯൨

അറവടുത്തുതൊടുത്തുനിറച്ചു
അമ്പിളിക്കലനിന്നുവിറച്ചു
കമ്പമേറുംജഗത്തിനൊപ്പം
ചെയ്യകബാണവൈർമിടിച്ചു
ആറലച്ചു, കൂറ്റിച്ചു,
ആവഹരതിനുംമോഹമുറച്ചു
കാളകണ്ഠശരീരംവളന്നു
കാളികൂളികളേറുമിടന്നു
ആൽത്തറയ്ക്കുലടുത്തുചെന്നപ്പോൾ
ചീന്താഭവദനാനവമാഷ്ടം
അഴിഞ്ഞുവിചാരത്തുടങ്ങി;
താമകാക്ഷനുംജീതിതുടങ്ങി
കാമവൈകാളവൈരി
കാലതാമസംവിട്ടുതൻതങ്ങി
ശ്രീപതിബാണമുഖത്തിങ്കൽനിന്നു
ദാനവപാലകത്തിത്തുടങ്ങി
ശ്രീപദമേശ്വരൻതൻപ്രിയനത്രത്തിന്നു
ഘോരമായ് ധൂമമേന്യുന്നതുടങ്ങി
ഇത്രമുനിതൻറശിഷ്യന്മാരുംമേന്മാ
മുപ്പുരന്മാരുംനശിച്ചുതർക്കാലം!
ശംഭോ! മഹാദൈവ! ശംഭോ! മഹാദൈവ!
ശംഭോ! മഹാദൈവ! ശംഭോ! ശംഭോ!

ശ്രീപദമഹനം പരയൻതുളുൾ
സമോല്ലം.

“ശ്രീരാമചിലാസം” പ്രസ്തുത, വലിയകുടം—കൊല്ലം.

